

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

Tárgy

261.7

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

A főváros és a Katolikus
egyházközségek.

Forrás:

Új Nemzedék

Bp -

1919. 12. 4.

(Hely)

(Idő)

(Tűz.)

(Oldal)

A főváros és a katolikus egyházközségek.

A proletárdiktatura kikiáltása után, amikor a kommunistáknak első dolguk volt az egyház és az állam szétválasztása, valamint az egyházi vagyon elrablása, a fővárosi katolikusok rövidesen megalakították plébániáinként az egyházközséget. A szervezkedés már a Károlyi-forradalom után megindult, de csak a kommunizmus idejében fejeződött be. Az akciónak két fő célja volt: megteremtteni az egyház részére a kegyuri kötelezettség megszüntetésével elteremtett anyagi feltételeket és szorosabb kapcsolatot létesíteni a hívek és papjuk között. Az egyházközség intézménye fényesen bevált. A katolikusok példátlan áldozatkészséggel siettek egyházi intézményeik és papjaik segítségére. A hitélet elevenebb és intenzívebb lett, amiben nagyrésze volt nyolc új plébánia megszervezésének.

A jogfolytonosság helyreállításakor az egyházi hatóság közölte a kegyurral, vagyis a fővárossal a kommunizmus idején egyházi téren történt változásokat. A főváros egyideig hallgatott, egyes vezető emberei azonban magánbeszélgetések során kifejezést adtak idegenkedésüknek, míg végül a minap ebben a kérdésben intézkedés a főváros kegyuri jogainak megvédése tárgyában címmel a tanács átiratot intézett a főváros kegyurasága alatt levő plébániákhoz, az esperesekhez és az egyházközségek központi tanácsához. Ebben az átiratban Bódy Tivadar polgármester a főváros tanácsa nevében

a többi közt a következőket mondja:

„A főváros közönségének kegyuri hozzájárulása nélkül a tanács sem az egyházközségi szervezeteknek a kegyuri jogokat érintő rendelkezéseit, sem pedig a kegyuri javadalmaknak új plébániák felállításával eszközölt megosztását jogosnak el nem ismerheti és a tett intézkedéseket a kegyurra nézve kötelezőnek nem tarthatja. Minthogy pedig a tanácsnak tudomására jutott, hogy egyes egyházközségi szervek a budapesti katolikus egyházközségek igazgatási szabályzatának rendelkezései alapján olyan jogokat gyakoroltak vagy kívántak gyakorolni, amelyek a főváros kegyuraságát érintik: ennélfogva kijelenti a tanács, hogy mindaddig, amíg az említett szabályzat kegyuri jóváhagyást nem nyer, hatósági, kegyuri vagy a főváros kegyuraságát érintő jogok gyakorlását az egyházkormányzati szerveknek meg nem engedheti, a kegyuri templomok vagy azok jövedelmét felett semmiféle idegen felügyeleti vagy rendelkezési jogot el nem ismer; a kegyuri jogok megszüntetéséhez vagy más szervekkel való megosztáshoz hozzá nem járul és az egyházközségi szervek csak azon jövedelmek vagy vagyon felett rendelkezhetnek, amelyeket a szabályzatban részükre biztosított új jövedelmi források szolgáltatnak.“

Elletékes helyen már egy hónappal ezelőtt kijelentették, hogy a katolikusok tiszteletben tartják a kegyur jogait. De ugyanakkor nem hajlandó lemondani az egyházközség intézményéről, amelyre hitéleti szempontból mulhatatlanul szükségük van. A régi rend helyreállításával nem lehet egyuttal visszatérni abba az áldatlan állapotba, melyben a főváros egyházi tekintetben tospedett. Hogy többet ne említsünk, teljesen ki-

zárta a sz. hogy a plébániák vezetése végeredményben a demokrata pártkörök törzsfőnökeiktől függjön. A multban ugyanis a plébános-választás a főváros közgyűlésén történt meg, ami meg is látszik egyik-másik plébánia egyházi viszonyaín. Energikusan követelik továbbá a katolikusok a hatalmas kiterjedésű és óriás lélekszámú plébániák kisebb plébániákká való megosztását is, az ilyen nagy plébániák a multban csak keresztelő és temető hivatalok voltak és már technikai szempontból sem lehetett ott szó komoly és eredményes lelkipászori munkáról. Az egyházközség intézményét és követeléseit össze kell egyeztetni a kegyur jogaival. Legközelebb ebben a kérdésben tanácskozás lesz, amelyen a kegyur és az egyházi hatóság képviselői remélhetően megtalálják a helyes megoldást.